

พรรณไม้งามรอบอาคารพิพิธภัณฑ์พืชสิรินธร

Bangkok Herbarium (BK)

กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพิพิธภัณฑ์พืช
สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

รายสัปดาห์ที่ 1 ประจำเดือนมิถุนายน 2561

กระเบาใหญ่

- ชื่อวิทยาศาสตร์ *Hydnocarpus castaneus* Hook. f. & Thomson
- ชื่อวงศ์ FLACOURTIACEAE
- ชื่อสามัญ Chaulmoogra
- ชื่ออื่น กระเบา (ทั่วไป); กระเบาค่าง (ยะลา); กระเบาแดง (ตรัง); กระเบาตึก (เขมร-ภาคตะวันออก); กระเบาน้ำ, กระเบาเข้าแข็ง, กระเบาใหญ่, กาลอง (ภาคกลาง); ตัวโฮ่งจี (จีน); เบา (สุราษฎร์ธานี); เบาแดง (สตูล); มันหมู (ตรัง); หัวค่าง (ภาคใต้)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ไม้ต้น สูงได้ถึง 30 เมตร แยกเพศร่วมต้น มีขนรูปดาวสั้นๆ ประปรายตามกิ่ง แผ่นใบด้านล่าง ช่อดอก ก้านดอก และกลีบเลี้ยง ใบรูปขอบขนาน รูปใบหอก หรือแกมรูปไข่ ยาว 10-30 เซนติเมตร ปลายแหลมยาว ขอบเรียบ ก้านใบยาวได้ถึง 2 เซนติเมตร ก้านดอกยาวได้ถึง 6 เซนติเมตร กลีบเลี้ยงรูปไข่ ยาวประมาณ 8 มิลลิเมตร ดอกสีครีม กลีบรูปรี ยาวได้ถึง 1.4 มิลลิเมตร เกสรตัวผู้โคนเรียวแคบ ขอบมีขนครุย เกสรเพศผู้ 5 อัน ก้านชูอับเรณูยาวประมาณ 4 มิลลิเมตร เกสรตัวเมีย อับเรณูยาวประมาณ 3 มิลลิเมตร เป็นหมันในดอกเพศเมีย รังไข่มีขนหนาแน่น เป็นหมันในดอกเพศผู้ ออวุลมีขนยาว ผลรูปกลม เส้นผ่านศูนย์กลางยาวได้ถึง 12 เซนติเมตร มีขนสั้นนุ่มสีน้ำตาลหนาแน่น ผงผลชั้นกลางหนาประมาณ 1 เซนติเมตร เมล็ดยาวประมาณ 2 เซนติเมตร มีขนยาว

การกระจายพันธุ์

พบที่พม่า ภูมิภาคอินโดจีน คาบสมุทรมลายู บอร์เนียว และสุมาตรา

สภาพนิเวศวิทยา

ในไทยขึ้นตามป่าดิบแล้ง ป่าดิบเขา และป่าดิบชื้น ความสูงถึงประมาณ 1600 เมตร

การใช้ประโยชน์

สารสกัดจากเมล็ดใช้ทาแก้โรคผิวหนังหลายชนิดรวมทั้งโรคเรื้อน

